

kring Kjøbenhavn, hvor jeg særlig er kendt. Egnen Vest for Hellerup oppe omkring Lyngbyvejen, at Jordbrugerne paa den Tid, hvor Soldaterne kunne ventes paa de Steder, hvor deres Komme kan anrette Skade, sætte Stofte med Halmknipper ned i Jorden, for at Officererne kunne se, hvor de Steder ere, paa hvilke de ikke bør komme. Men der er dog mange Officerer — meget langt fra alle, men dog mange — som have en saadan ringe Opfattelse af Betydningen af de civile Erhverv, at de ikke bryde sig stort om disse Afvisere, men raast væk lade Soldaterne løbe ind paa de Steder, hvor de ikke burde komme. Jeg nærer imidlertid ingen Tvivl om, at naar den højtærede Minister ogsaa tager sig af dette Punkt, vil den for de civile Erhverv fuldt ud tilfredsstillende Måad, der lyfte ud af hans Udtalelser forleden Dag, komme til at brede sig ned iaennem hele Officerkorpset lige til de yngste Vojtmånter, som i Reglen ere de værste. Jeg har fra en Nabo derude faaet nogle Oplysninger om, hvorledes det er gaaet ham. I Hjørring lode Soldaterne paa hans tilgaaede og til Tilgaaening bestemte Marker, han klagede saa til Krigsministeriet, og fra Krigsministeriet fik han under 12te September 1895 en Skrivelse, hvori det meddeltes ham, at det er blevet indskærpet de paagældende Afdelinger, at Betrædelser af tilgaaede og til Udsæd tilberedte Marker under Øvelserne er forbudt, samt at Rømarker og Marker, hvor Sæden ligger paa Skaar ikke uden bydende Nødvendighed maa betrædes. Men uaftet altsaa dette var indskærpet, viste det sig, at Officererne lode deres Mandskab løbe der alligevel, og det er iden Henseende jeg tror, at der tiltrænges ikke blot en skriftlig, men en meget alvorlig Indskærpelse til Officererne af, hvorledes de skulle og bør tage Hensyn til den civile Befolknings Interesser, en Indskærpelse, som jeg efter den højtærede Ministers Udtalelser ikke nærer Tvivl om vil komme. — Hvad Statistene angaar, som jeg tillod mig at omtale forleden Dag, er jeg ogsaa egentlig fuldstændig enig med den højtærede Minister. Jeg er enig med ham i, at naar de gode Folk ikke kunne køre mellem dem uden at køre Hjørner af, viser det, at de netop trænge til at køre der, men mine Naboer og jeg trænge sandelig ikke til at lægge Statte til, og det forstaar den højtærede Minister godt, idet jeg forstod paa ham, at vi kunne gøre os Haab om, at han om ikke i Aar saa til næste Aar vil løbe disse Statte af os og stille dem op ude paa Fælleden. Saa kan jo baade Artilleriet og om saa skal være, Husarerne med, springe omkring deri lige saa galt de lyfte.

Bramsen: Den højtærede Indenrigsminister vilde ikke være enig med mig i, at der paa det forelagte Budget var en Merudgift til Jærnbannerne af 3,300,000 Kr. større Udgift end Indtægt. Det har i Virkeligheden forundret mig, at den højtærede Minister ikke i den Henseende vil slutte sig til mig, da det jo dog er faktisk, at vi her have faaet forelagt et Budget, hvoraf disse Tal ganske tydeligt fremgaa. Paa Indtægtsiden under Rente af Statsaktiver findes de 3,298,000 Kr. og paa Udgiftsiden, paa §§ 26 og 27, ganske særlig paa § 27 findes de 5,765,000 Kr., og naar det ene Tal trækkes fra det andet, fremkommer den Merbelastning af Budgettet af 2,467,000 Kr., som jeg forleden har omtalt. Det er ikke mig, der siger, at det er denne Merudgift, men det er den høje Regering, der siger, at det er denne Merudgift; det findes opført som Udgift, og det findes stillet op som Udgift imod den Indtægt, som vi kunne have af Statsbanerne. Den højtærede Minister gjorde den Indvending, at der er adskillige Ting paa dette Udgiftsbudget, — som altsaa er 22,427,000 Kr., der er stillet op imod en Indtægt af 19,960,000 Kr., — som man ikke med Rette kunde hense til Udgifter, — uaftet altsaa Regeringen selv har gjort det der. Jeg skal da dertil svare, at jeg udtryffeligt i mit sidste Indlæg udtalte, idet jeg specificerede samtlige 22,427,000 Kr., at nu kunde jo hver efter sin Smag og Opfattelse udtage af disse Poster det, som han mente, man ikke retteligt kunde belaste det paagældende Aars Budget med, altsaa saadanne Poster, som maatte siges at forøge Jærnbanneres Aktivmasse. Det er altsaa ikke mig, der har udtalt, at der ikke skulde være Udgang til i saa Henseende at udøve nogen Kritik; jeg har kun givet de nødvendige Tal i den Henseende, for at man skulde kunne udøve en saadan Kritik. Ganske vist har jeg for mit personlige Vedkommende udtalt, at jeg egentlig ikke kunde se, at der af disse 22,427,000 Kr. vilde være nogen Post, man med Rette kunde betegne som en Forøgelse af de bestaaende Jærnbaneaktivers Værdi. Den højtærede Minister har nævnt en Post paa 374,000 Kr. som Rentegaranti til Aktionærerne i tvende Jærnbaner, den østjællandske Jærnbane og den lollandsfærsterke Jærnbane, og har der gjort en Indvending, hvis Rægt jeg paa ingen Maade skal underkende. Han har nemlig sagt, at det ikke var nogen Statsbaneudgift, men det er dog ganske vist en Banestatsudgift, og jeg har altid set Sagen saaledes, at den lollandsfærsterke Bane og østjællandske Jærnbane i Virkeligheden maa siges rent at drives for